

La immigració que ve

Diversos estudis auguren un fort increment de la immigració als Països Catalans.

Els Països Catalans necessiten més de dos milions de nous treballadors per als pròxims tretze anys. Si és que hem de continuar creixent econòmicament. Així ho assegura l'informe de l'Institut Autòmic de la Generalitat de Catalunya titulat "Espanya 2020: un mestissatge ineludible". El títol es justifica en la conclusió que l'autor, el catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona, Josep Oliver, dona per fet: el creixement vegetatiu de la població és molt reduït a causa de la baixa natalitat alhora que el procés d'envelliment farà créixer molt les jubilacions, amb el resultat que no es podran cobrir les necessitats de més mà d'obra. Per tant, caldrà importar-ne. Més immigració. D'aquí, la sentència: mestissatge ineludible. Aquesta anàlisi s'avé amb la que fa poc presentà La Caixa, segons la qual el creixement econòmic en els últims anys de la Unió Europea, d'Espanya i, també, dels Països Catalans ha estat possible gràcies a la immigració.

Països Catalans. Segons els padrons de població (any 2005), a Catalunya resideixen 866.000 immigrants estrangers (no es comptabilitzen, per tant, els immigrants espanyols), al País Valencià, 640.000, i a les Balears, 158.000. L'estudi preveu que en els pròxims tretze anys caldrà que el nombre augmenti en, respectivament, 1.220.000, 768.000 i 158.000 immigrants nous. Actualment el total del nombre d'immigrants estrangers a casa nostra és d'1.664.000. Una simple comparació amb el nombre que l'estudi assegura que han de venir en els pròxims tretze anys, 2.146.000, no deixa cap dubte: lluny de les tesis que vaticinen una parada de l'allau immigratòria, en realitat aquesta s'incrementarà. De fet, hem d'esperar un 30% més de la mateixa xifra d'immigració. Val a dir que l'informe citat assegura que a tot

l'estat es necessitarien uns 6.663.000 immigrants, la qual cosa significa, per tant, que gairebé un terç de l'esforç d'acollida anirà a càrrec dels Països Catalans. Dit d'una altra manera, si es compleix la previsió referida, la zona de tot l'estat que rebrà més immigració serà la nostra. L'estudi de la Generalitat contradiu en part la darrera projecció de població de l'Institut Nacional d'Estadística (INE), que per a l'any 2017 preveu per a casa nostra un increment de població d'uns 1,8 milions, basant-se en una prevista "estabilització de la immigració" a partir de l'any 2010. Si no solament no s'estabilitza sinó que s'incrementa a un ritme tan intens com el que augura aquest estudi, inevitablement la població global dels Països Catalans experimentarà un augment molt més que considerable. De fet, el tipus de projeccions que fa l'INE solen ser desmentides per la realitat. En el cas de la previsió anterior, feta per a l'any 2005 sobre el cens del 1991, la desviació a l'alça que marcà la realitat sobre la projecció va ser d'un 10%. La darrera previsió probablement presentarà una desviació similar o superior.

El boom demogràfic que viuen els Països Catalans, i que a la llum de les dades referides sembla que continuarà explotant durant els pròxims anys, ens converteixen ja en els territoris més densament poblats de tot l'estat. L'Informe Econòmic i Social de les Illes Balears, elaborat pel Centre de Recerca Econòmica (de Sa Nostra i la Universitat de les Illes Balears), presentat recentment, posa de manifest aquesta dada. La mitjana estatal és de 87,3 habitants per quilòmetre quadrat. Doncs bé, Balears presenta un índex de 197,8, el País Valencià de 201,8, i Catalunya de 214,4. La desproporció en relació amb l'estat, com es veu, és enorme. D'aquí a poc més d'una dècada la densitat s'incrementarà fort ferm, si es confirmen aquestes previsions.

JORDI PLAN / MIQUEL PIVERAS

Quan es parla d'immigració estrangera, sovint es pensa únicament en la que ve a fer feines de baixa qualificació. Així ha estat majoritàriament en els últims anys. Però aviat els nostres països atrauran també, si és que no ho fan ja, un altre tipus d'immigració que afectarà significativament les estadístiques demogràfiques: la dels professionals.

Immigració professional. A principi del passat mes d'agost el principal majorista de viatges britànic, Thomson, presentà l'informe "Holiday 2016", en el qual preveu per d'aquí a deu anys un enorme increment dels vols de baix cost i, directament relacionat, un desenvolupament massiu del canvi de residència de professionals britànics d'alta qualificació. L'estudi augura que aproximadament un milió i mig d'aquests professionals britànics convertiran les segones residències que tenen fora de la Gran Bretanya en primera residència o bé, si no tenen casa,

Tots els estudis coincideixen a preveure un increment de la immigració al conjunt dels Països Catalans.

n'adquiriran una. El procés, que ja podria haver començat si bé encara no té notorietat estadística, es perllongarà fins a l'any 2020. Tot i viure i fer feina en un país diferent, continuaran necessitant visitar amb molta freqüència les centrals de les empreses respectives, la qual cosa explica en part que el gran desenvolupament de les companyies aèries de baix cost –que alhora l'estudi preveu que acabin sent el 2016 una mena de transport intern de la Unió d'ús massiu i quotidià– ajudarà a consolidar el fenomen d'aquesta emigració de luxe.

Quines seran les destinacions d'aquests professionals? Sempre segons "Holiday 2016", les deu ciutats més desitjades seran, per ordre d'importància a l'hora de la selecció de residència: Barcelona, Palma, Marràqueix (Marroc), Dubrovnik (Croàcia), Faro (Portugal), Alacant, Verona (Itàlia), Tallin (Estonia), Pula (Croàcia) i València. Com es veu, quatre de les deu ciutats són de a casa nostra.

Aquest estudi s'avé amb altres informacions semblants provinents d'Alemanya, com una enquesta –publicada fa uns tres anys– en la qual mig milió de germànics asseguraven que volien adquirir una casa –per fer feina o simplement passar-hi temporades– a Mallorca, sense que a la mateixa enquesta constessin altres destinacions. D'aquesta manera, sembla innegable que s'està creant una mena de xarxa europea connectada per vols barats i que relaciona sobretot el desitjat sud (les nostres capitals) amb les grans ciutats del centre i nord d'Europa (Londres, Frankfurt, Stuttgart, Berlín, París...). És el fenomen que el catedràtic de Geografia Humana de la Universitat de les Illes Balears (UIB), Pere Salvà, especialista en mobilitat humana (migració) internacional, sovint explica: la immigració de professionals a la UE només està començant, aviat serà tan important com la immigració residencial de jubilats, la qual ja té un gran impacte demogràfic al País Valencià,

creix any rere any a Balears i és menys important a Catalunya. Gràcies als vols de baix cost i al desenvolupament de les tecnologies de la comunicació, ara comença a ser el torn de la migració professional d'alta qualificació. Si el fenomen que augura Thomson es converteix en realitat, i alhora es confirma una certa proporcionalitat en la distribució d'aquests emigrants de luxe entre les deu ciutats citades, en els propers quinze anys rebrem als Països Catalans prop de 600.000 professionals britànics. Als quals, a més, encara caldria afegir un nombre indeterminat d'alemanys i persones provinents d'altres nacionalitats.

En conjunt, doncs, sembla que totes les previsions que plantegen els estudis que actualment s'elaboren apunten que la immigració –tant la pobra com la rica– continuarà creixent als Països Catalans, de manera que, evidentment, també ho farà la nostra demografia.

Miquel Payeras